

ab illo), te Rotterdam vertaald en bij Reinier van Doesburg, boekverkooper in de Waarheid, werd uitgegeven (1).

Slechts korten tijd baatte het middel om hem hier te houden, want een professoraat te Leiden deed hem desniettemin onze stad metterwoon verlaten (2). Hij overleed aldaar 16 Jan. 1745, ruim 73 jaar oud.

Wesselius was uit Embden geboortig, waar zijn vader toen het rectoraat der school bekleedde; hij studeerde te Groningen, werd in 1692 predikant en verwierf zich in 1699 te Leiden, waarheen zijn vader beroepen was, het doctoraat in de theologie. Hoe hoog de Academische Senaat hem schatte, kan men opmaken uit zijne getuigenis, dat Wesselius was «een vir eximius, doctrina, probitate, placidissimis moribus et prudentia insignis amplissimique huius ordinis decus egregium» (3).

Dat hij een goed docent was, blijkt uit de woorden van Te Water, die verhaalt, dat o. a. onder Wesselius tallooze jongelieden te Leiden kwamen, ook uit vreemde landen, om van het daar gegeven onderwijs gebruik te maken (4).

Ook voor zijne in die dagen zoo zeldzame nederigheid pleit zijn wensch, dat er geen Academische lijkrede op hem mocht gehouden worden.

Burgemeesteren en Curatoren met de Heeren Mr. Johan van der Hoeven en Mr. Johan van Berckel werden in 1715 gecommitteerd «omme te overwegen off eenige naedere

(1) Onder den titel: «Oover de Verscheydene en Meenigvuldige Uytneemendheid van den Apostel Paulus.» (Archief der gemeente).

(2) In 1705 woonde hij in den Oppert, verhuisde vandaar naar het Haringvliet en vervolgens, als Professor, naar de Boompjes.

(3) Vgl. ook over zijne geschriften, v. d. Aa in voce; van Harderwijk Naamlijst enz. p. 66 v.; Siegenbeek, Gesch. van de Leidsche Hoogeschool, bl. 292, Dl. II, Toev. en Bgl. 172 v.v.

(4) Narratio de rebus Acad. Lugd. Bat. p. 128; J. van der Honert hield echter een lijkpreek te zijner eere, die uitgegeven is.